

**CURTEA SUPRĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE
cu privire la inadmisibilitatea recursului

învinuirea lui

Eugeniu Cornos

(art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal)

*(Dosarul nr. Ira-196/2023
Nr. PIGD I-17036913-01-Ira-30012023)*

Recurs inadmisibil depus până la 01 septembrie 2023; Instanța de apel a motivat suficient decizia și s-a expus asupra tuturor argumentelor esențiale din apel; Prescripția nu a intervenit, deoarece termenul acesteia a fost întrerupt prin săvârșirea unei noi infracțiuni.

17 septembrie 2026

Au examinat anterior cauza judecătorească:

Instanța de fond: Vitalie Moroșanu

Instanța de apel: Gheorghe Scutelnic, Oleg Moraru, Andrian Ciobanu

Textul corespunde originalului

**Judecând în lipsa părților recursurile în cauza penală privind învinuirea
lui Eugeniu Cornos,**

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stella Bleșceaga, *Președinte,*

Sergiu Stratan

Alexandru Negru, *judecători,*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. Eugeniu Cornos s-a născut în anul 1996 în r-ul Ștefan-Vodă. El a fost apărat de avocatul Vasile Anton.

2. Eugeniu Cornos a fost învinuit că, la 06 noiembrie 2015, aproximativ la ora 02:31, prin deteriorarea geamului, a pătruns în oficiul SA „Moldtelecom” din mun. Bălți, de unde a sustras pe ascuns 17 telefoane mobile de diferite modele, prin ce i-a cauzat întreprinderii un prejudiciu în mărime de 71.173,74 de lei. Fapta a fost încadrată în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal (furt săvârșit prin pătrundere în încăpere, cu cauzare de daune materiale considerabile).

3. În prima instanță cauza penală a fost examinată în procedură generală. La 15 februarie 2022, prin [sentința Judecătoriei Bălți, sediul Central](#), Eugeniu Cornos a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii incriminate și condamnat la doi ani de închisoare în penitenciar de tip semiînchis. Instanța a constatat că vinovăția este confirmată prin declarațiile reprezentantului părții vătămate, procesul-verbal de cercetare la fața locului din 06 noiembrie 2015 și rapoartele de expertiză din 09 și 25 noiembrie 2015. Ultimul raport denotă că urma palmară ridicată de pe fereastră a fost creată de mâna stângă a lui Cornos Eugeniu. Probele cercetate confirmă că Eugeniu Cornos a pătruns în încăpere prin deteriorarea geamului și a sustras pe ascuns bunurile, prin ce a cauzat un prejudiciu în sumă de 71.173,74 de lei. Fapta a fost încadrată corect în baza art. 186 alin. (2) lit. c) și d) Cod penal. Instanța a apreciat că reeducarea și corectarea inculpatului pot fi realizate doar prin aplicarea pedepsei cu închisoarea, având în vedere că anterior a fost condamnat pentru infracțiuni similare, nu și-a recunoscut vina și nu este încadrat în câmpul muncii, circumstanțe care denotă persistența acestuia în comportamentul infracțional. Instanța a respins solicitarea procurorului privind încasarea prejudiciului de 71.173,74 de lei în beneficiul statului. Bunurile aparțineau SRL „Expert Online”, societate aflată în lichidare, iar acțiune civilă nu a fost înaintată.

4. La 01 și 18 martie 2022, avocatul Vasile Anton, în interesele inculpatului, și inculpatul au declarat apeluri. Ei au solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei hotărâri de achitare. Apărarea a invocat lipsa probelor care să confirme vinovăția lui Cornos Eugeniu, aprecierea unilaterală a probelor acuzării și

calificarea juridică necorespunzătoare a faptelor. Cornos Eugeniu nu a recunoscut vina și a susținut că nu a săvârșit infracțiunea imputată.

5. La 07 noiembrie 2022, [Curtea de Apel Bălți](#) a respins apelurile și a menținut sentința. Instanța de apel a verificat criticile apărării privind insuficiența probatoriului, aprecierea nerezonabilă a probelor, temeinicia concluziilor primei instanțe și încadrarea juridică a faptei. Ea a constatat că aceste critici nu sunt întemeiate, iar concluzia primei instanțe cu privire la vinovăția lui Eugeniu Cornos rezultă din coroborarea probelor administrate. Instanța de apel a reținut, în special, că raportul de expertiză nr. 10515 din 25 noiembrie 2015 denotă că urma palmară ridicată de pe fereastra magazinului a fost creată de mâna stângă a lui Eugeniu Cornos. Argumentul inculpatului privind aflarea în Penitenciarul nr. 13 la data faptei a fost examinată și combătută. Instanța a reținut că prin scrisoarea din 07 noiembrie 2022, Penitenciarul nr.13 Chișinău a infirmat că la 06 noiembrie 2015 Eugeniu Cornos se deținea în această instituție. Un răspuns similar a fost emis și de Penitenciarul nr. 17 Rezina. (f.d. 121-123, vol. III). Instanța a considerat corectă și încadrarea juridică în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, precum și individualizarea pedepsei. Decizia motivată a fost pronunțată la 13 decembrie 2022.

6. La 21 noiembrie 2022, condamnatul Eugeniu Cornos și avocatul Vasile Anton, în interesele acestuia, au declarat recursuri, fără a indica vreun temei de recurs prevăzut de art. 427 Cod de procedură penală. Apărarea a solicitat pronunțarea unei hotărâri de achitare. Ea a reiterat, în esență, argumentele invocate în apel privind lipsa probelor care să confirme vinovăția lui Eugeniu Cornos în comiterea infracțiunii și aflarea acestuia în arest în Penitenciarul nr. 13 la momentul comiterii infracțiunii. Condamnatul a invocat intervenirea prescripției tragerii la răspundere penală.

7. La 30 ianuarie 2023, Curtea Supremă de Justiție a solicitat depunerea referinței la recursuri. Referințe nu au fost depuse.

8. Anterior, prin [sentința](#) din 10 martie 2016, Eugeniu Cornos a fost condamnat pentru comiterea, la 12 noiembrie 2015, a infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal. Prin [sentința](#) din 23 iunie 2022, Cornos a fost condamnat pentru comiterea, la 18 aprilie 2016, a infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal. Prin [sentința](#) din 09 iulie 2021, Cornos a fost condamnat de comiterea, la 01 aprilie 2021, a infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), d) Cod penal.

9. Urmărirea penală în această cauză a fost pornită la 20 noiembrie 2015 și s-a finalizat la 22 septembrie 2017. În prima instanță cauza penală a fost examinată în perioada 05 octombrie 2017 – 15 februarie 2022. Instanța de apel a examinat cauza în perioada 11 aprilie 2022 – 07 noiembrie 2022. Dosarul a ajuns la Curtea Supremă de Justiție la 30 ianuarie 2023.

10. La 20 noiembrie 2015, a fost pornită urmărirea penală pentru fapta prevăzută de art. 186 alin. (4) Cod penal. La 23 iunie 2017, Eugeniu Cornos a

fost pus sub învinuire de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal (f.d. 119, vol. II). El nu s-a prezentat la organul de urmărire penală pentru a fi audiat și recunoscut în calitate de învinuit. În cadrul urmăririi penale au fost întreprinse fără succes, măsuri pentru căutarea și stabilirea locului aflării acestuia. În perioadele 23 iunie - 03 iulie 2017 (f.d. 111, 115, vol. II) , 15 octombrie 2020 - 02 aprilie 2021 (f.d. 24, 35, vol. III) Eugeniu Cornos a fost anunțat în căutare. În legătură cu starea de urgență, instituită în legătură cu pandemia COVID19 și a războiului din Ucraina, prin acte ale Comisiei pentru Situația Excepțională, curgerea termenului de prescripție a fost suspendată timp de 100 de zile, în perioada: (17 martie – 15 mai 2020) potrivit [Dispoziției CSE nr. 1/2020](#); (24 februarie 2022 – 04 aprilie 2022) potrivit [Dispoziției CSE nr. 5/2022](#).

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

11. Cererea de recurs a fost depusă până la 01 septembrie 2023. La acea dată, partea relevantă a art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală era următoarea:

„(1) Hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în următoarele temeiuri:

...

6) instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței;

...

11) persoana condamnată a fost judecată anterior în mod definitiv pentru aceeași faptă sau există o cauză de înlăturare a răspunderii penale, sau aplicarea pedepsei a fost înlăturată de o nouă lege sau anulată de un act de amnistie, a intervenit decesul inculpatului ori a intervenit împăcarea părților în cazul prevăzut de lege;”

12. La data pronunțării deciziei instanței de apel, art. 60 Cod penal, prevedea următoarele:

„(1) persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat următoarele termene:

...

b) 5 ani de la săvârșirea unei infracțiuni mai puțin grave;

...

(2) Prescripția curge din ziua săvârșirii infracțiunii și până la data rămânerii definitive a hotărârii instanței de judecată.

...

(4) Prescripția se va întrerupe dacă, pînă la expirarea termenelor prevăzute la alin.(1), persoana va săvîrși o infracțiune pentru care, conform prezentului cod, poate fi aplicată pedeapsa cu închisoare pe un termen mai mare de 2 ani. Calcularea prescripției în acest caz începe din momentul săvîrșirii unei infracțiuni noi.”

13. Art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, în perioada relevantă, prevedea:

(1) Furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, se pedepsește cu amendă în mărime pînă la 650 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 120 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 2 ani.

(2) Furtul săvîrșit:

c) prin pătrundere în încăpere, în alt loc pentru depozitare sau în locuință;

d) cu cauzarea de daune în proporții considerabile

se pedepsește cu amendă în mărime de la 650 la 1350 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 4 ani.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

14. Recursurile examinate au fost declarate în mai puțin de 30 de zile de la pronunțarea deciziei motivate a instanței de apel, adică au fost depuse în termen.

15. Art. 434 Cod de procedură penală prevede că instanța de recurs verifică legalitatea hotărârii atacate doar în limitele invocate în recurs. Această prevedere nu permite instanței de recurs să admită recursul din alte considerente decât cele invocate în recurs (decizia nr. [1ra-854/2022](#), § 85). Totuși, legea nu interzice instanței de recurs să recalifice considerentele invocate în recurs de la un temei de recurs la altul (decizia nr. [1ra-1520/2023](#), § 56).

16. Recurenții nu indică vreun temei din cele prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, în redacția în vigoare pînă la 01 septembrie 2023. Apărarea contestă temeinicia soluției sub aspectul insuficienței probelor care confirmă vinovăția lui Eugeniu Cornos și susține că acesta se afla în Penitenciarul nr. 13 la momentul săvîrșirii infracțiunii. Condamnatul susține că a intervenit prescripția tragerii la răspundere penală. Având în vedere motivele invocate, recursul apărării urmează a fi examinat prin prisma art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, iar cel al condamnatului prin prisma art. 427 alin. (1) pct. 11) Cod de procedură penală.

a. Recursul apărătorului

17. Curtea Supremă de Justiție a explicat sensul temeiului de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală în numeroase cauze (hotărârile nr. [1ra-231/2023](#), [1ra-1081/2023](#), [1ra-1309/2023](#)). Acest temei se referă la carențe de motivare sau erorile grave de fapt. Completul reiterează că

suficiența probelor nu poate fi examinată în recurs. În recurs, conform art. 434 Cod de procedură penală, este examinată doar „legalitatea” hotărârii atacate (decizia nr. [1ra-1309/2023](#), § 142). Simplul fapt al dezacordului cu motivarea instanței de apel nu cade sub incidența art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală. Obligația instanței judecătorești de motivare a hotărârii judecătorești presupune un răspuns la argumentele care, dacă ar fi admise, ar schimba soluția instanței (decizia nr. [1ra-1280/2023](#), § 33). El nu poate fi interpretat ca obligând instanța să combată argumentele care nu pot avea vreun efect asupra soluției. Acesta este și standardul de motivare impus de art. 6 CtEDO (hotărârile CtEDO [Moreira Ferreira v. Portugalia](#) (nr. 2), 2017, § 84; [S.C. IMH Suceava S.R.L. v. România](#), 2013, § 40). De asemenea, instanța de apel poate, printr-o declarație generală, să respingă argumentul invocat în apel, subscriind motivării convingătoare a primei instanțe pentru respingerea argumentului respectiv (hotărârile CtEDO [Garcia Ruiz v. Spania](#), 1999, § 26; [Stepanyan v. Armenia](#), 2009, § 35).

18. Instanța de apel (vezi para. 5) a examinat argumentele apărării și a apreciat ansamblul probator administrat. Ea a reținut că vinovăția lui Eugeniu Cornos rezultă din coroborarea declarațiilor reprezentantului părții vătămate cu procesul-verbal de cercetare la fața locului din 06 noiembrie 2015 și rapoartele de expertiză dactiloscopică. Raportul de expertiză nr. 10515 din 25 noiembrie 2015 a stabilit că urma palmară ridicată de pe fereastra magazinului „Expert Online” a fost creată de mâna stângă a lui Eugeniu Cornos. Instanța a examinat și versiunea apărării privind aflarea acestuia în Penitenciarul nr. 13 la momentul comiterii infracțiunii și a constatat, în baza informațiilor instituțiilor penitenciare (f.d. 121-123, vol. III), că aceasta nu corespunde datelor din dosar. Motivarea instanței de apel este suficientă și răspunde argumentelor esențiale invocate de apărare. Criticile formulate în recurs exprimă, în esență, dezacordul recurentului cu aprecierea probelor efectuată de instanțele inferioare, fără a demonstra existența unei erori grave de fapt sau a unei insuficiențe de motivare în sensul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală. Prin urmare, recursul este vădit neîntemeiat.

b. Recursul condamnatului

19. Recurentul susține că a intervenit prescripția tragerii la răspundere penală. Argumentul urmează a fi examinat prin prisma art. 427 alin. (1) pct. 11) Cod de procedură penală. Infracțiunea pentru care Eugeniu Cornos a fost condamnat este mai puțin gravă. Potrivit art. 60 alin. (1) lit. b) Cod penal, termenul de prescripție pentru tragerea la răspundere penală este de cinci ani. Potrivit art. 60 alin. (2) Cod penal, prescripția curge din ziua săvârșirii infracțiunii până la data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești. Conform art. 466 alin. (3) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel este definitivă la momentul pronunțării.

20. Fapta pentru care Eugeniu Cornos a fost condamnat a fost săvârșită la 06 noiembrie 2015. Astfel, termenul inițial de prescripție urma să se împlinească la 06 noiembrie 2020. Acest termen a fost însă întrerupt în condițiile art. 60 alin. (4)

Cod penal, întrucât, până la expirarea lui, condamnatul a săvârșit o nouă infracțiune pentru care legea prevedea pedeapsa cu închisoarea pe un termen mai mare de doi ani. Cornos a comis astfel de infracțiuni la [12 noiembrie 2015](#), [18 aprilie 2016](#) și [01 aprilie 2021](#) (vezi para. 8). Nici unul din intervalele determinate de aceste termene nu este mai mare de cinci ani. La comiterea fiecărei din infracțiunile menționate, termenul de prescripție a început a curge din nou. De la 01 aprilie 2021 a început să curgă un nou termen de prescripție de cinci ani. La data pronunțării deciziei Curții de Apel Bălți din 07 noiembrie 2022, termenul de prescripție de cinci ani început a curge la 01 aprilie 2021 nu era împlinit. Prin urmare, la momentul emiterii hotărârii instanței de apel, prescripția răspunderii penale nu intervenise. În aceste condiții, temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 11) Cod de procedură penală nu este incident, iar recursul este vădit neîntemeiat.

21. Din motivele de mai sus, în conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibile recursurile condamnatului și al avocatului Vasile Anton împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 07 noiembrie 2022.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stella Bleșceaga

Judecători

Sergiu Stratan

Alexandru Negru

Digitally signed by Negru Alexandru
Date: 2026.09.17 18:02:31 EEST
Reason: MoldSign Signature
Location: Moldova

MOLDOVA EUROPEANĂ

